

Een Kerstmis in de tachtiger jaren

Het was in die dagen dat de mensen het kerstfeest vierden en elkaar daarbij de allervrolijkste en allerbeste wensen toezonden.

Nu was in die tijd de telecommunicatie, het vermogen om te communiceren, ver gevorderd. Zo was het mogelijk dat mijn vader met behulp van de telefoon een bloemetje bestelde bij een bloemist via de zogenaamde Fleurop-service. Dat bloemetje was bestemd voor zijn burens die rond de Kerstmis ook hun vijfenveertigjarig huwelijk vierden.

De Fleurop-service zal het bloemetje nooit twee keer aanbieden, dus proberen ze het altijd bij de burens als de gelukkigen niet thuis zijn. Zo wilde het verhaal dat mijn vader dezelfde dag nog een bloemetje aangebeld kreeg omdat de burens geen gehoor gaven. Of hij dat maar bij de burens wilde afgeven.

Zo deed mijn vader ook een paar uur later. Hij bracht het bloemetje naar de burens met de mededeling dat de Fleurop-service dat bij hem had afgegeven. De burens bedankten hem voor het aannemen van het bloemetje. Weer even later belde de buurman op - niet aan! - om te bedanken voor het bloemetje, want toen had hij pas gezien dat het van mijn vader afkomstig was.

Dankzij de Fleurop-service waren we in die tijd toch maar mooi verzekerd van een directe burenscommunicatie.

